

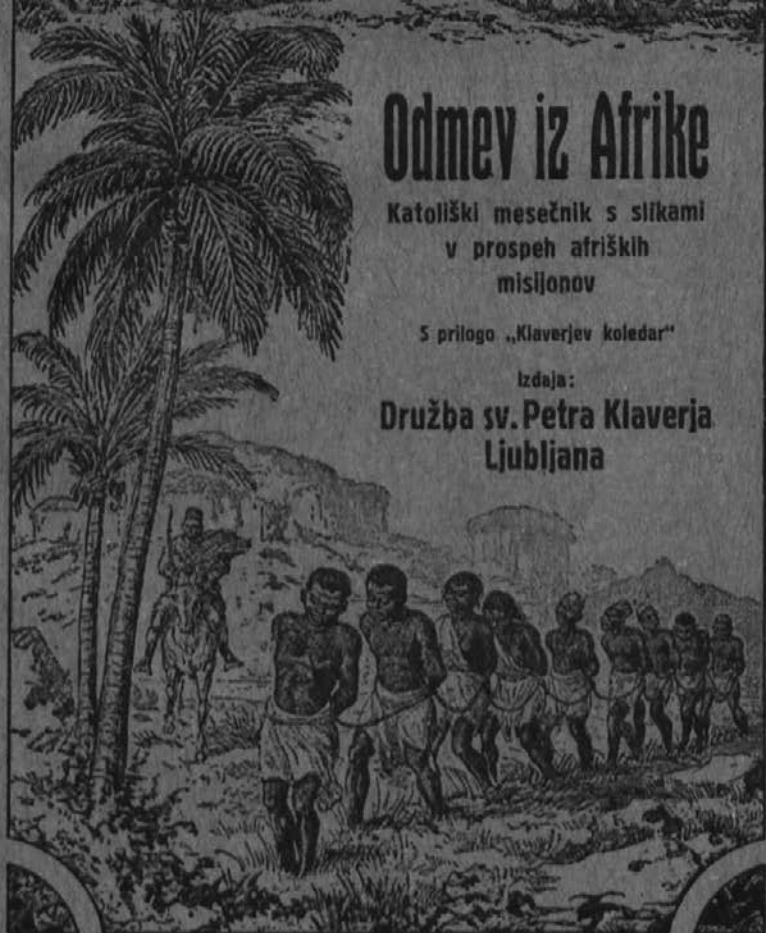
Odmev iz Afrike

Katoliški mesečnik s slikami
v prosep afriških
misijonov

5 prilogo „Klaverjev koledar“

Izdaja:

**Družba sv. Petra Klaverja
Ljubljana**

„Odmev iz Afrike“

izhaja v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, italijanskem, francoskem, angleškem in španskem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za vse leto v slovenski izdaji 8 Din, 5 L, 60 am. cts., 2 Š; s prilogo »Klaverjev koledar« 13 Din, 7-20 L, 80 am. cts., 2-60 Š.

Naročila in milodare naslavlajte, prosimo na:

DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA

LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 3.

Za Julijsko Benečijo: Rim (23), via dell' Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Vsebina: Dušna premija. — Iz misijonov: Apostolski vikarijat Ešove. — Apostolski vikarijat Brež Slonove kosti. — Misijoni severne Basutolandije. — Skofova beseda. — Apostolski vikarijat Shire. — Afriška knjižnica. — Kratki misijonski dopisi. — Bog bodi zahvaljen! — Izkaz razdeljenih misijonskih milodarov. — V misijone poslani predmeti. — Sv. Terezija Deteta Jezusa in afriški misijoni. — Zgled za mesec oktober. — Še več rožnih vencev. — Uslišane molitve.

Darovi.

Od marca in aprila:

Za afriške misijone v splošnem: Din 16.942-85; L 49-10.

Za sv. maše: Din 3470—.

Za stradajoče: Din 10—.

Za gobavee: Din 280—.

Za odkup sužnjev: Din 9890—.

Za botrinske darove: Din 9749-05.

Za zamorčke: Din 948—.

Za katehiste: Din 130—.

Za kruh sv. Antona: Din 5777-14; L 5—.

Za misijonsko zvezo: Din 65—.

Za otroško zvezo: Din 127—.

Za mašno zvezo: Din 7185—; L 4—.

Za Klaverjev vinar: Din 106—.

Za afriški fisk in katekizem: Din 433—; L 50—.

Za določene namene: Din 975—; L 70—.

Za določene misijone: Din 822—.

Za Klaverjevo družbo: Din 32—.

Darovi brez določila: Din 509-50.

Prispevki podpornikov in udeležencev: Din 280—.

Delavke v papirnici v Vevčah Din 150— za odkup zamorčka na ime »Marija Alfonz«. — Ksaverijanski igralci v Savinjski dolini Din 60— za botrinski dar dečku Franc Ksav.

Tisočkrat »Bog povrni« vsem blagim dobrotnikom!

ZAHVALE.

Darovi so došli kot zahvala za uslišanje: na čast presv. Srcu Jezusovemu, sv. Družini, sv. Tereziji Deteta Jezusa, sv. Antonu Padovanskemu, Mariji Tereziji Ledóchowski. Zahvale so bile obljubljene. Hvala Bogu in vsem svetnikom božjim!

Obisk pri ubogih gobaveih.

DUŠNA PREMIJA.

V namen naših naročnikov in dobrotnikov opraviijo afriški škofje in misijonarji letno 500 sv. maš.

Iz misijonov:

Apostolski vikarijat Ešove.

Pismo preč. škofa Tomaža Spreiterja benediktinca.

Kot lepo velikonočno darilo sem pred par dnevi prejel Vašo pošiljatev s čekom vred. Pristrčni Bog plačaj za to! Bila je to zopet pomoč v največji potrebi. Že dalj časa nas žulijo dolgovi, ki jih moram banki plačevati z 8%. Ker nam je obenem čisto nepričakovano prišel neki dar od druge strani, je bilo naše velikonočno veselje tem večje, ker smo vsaj za nekaj časa bili prosti materialnih skrbi. **Žal, da se skrb že zopet oglašča od vseh strani!** Vendar smo zelo hvaležni, da se je božja Previdnost poslužila Vas za polajšanje naše bede. Prepričan sem, da so vsi obdarovanci tisto velikonočno soboto iz dna srca molili za svoje dobrotnike. Jaz sam se nisem zadovoljil z običajno skupno molitvijo. Kdor drugim veselje dela,

tega Bog potem blagoslavlja. Vi ste s svojim darilom nam vsem napravili preobilno veselje.

V nekem pismu mi piše eden naših patrov o svojem delu pred velikonočnimi prazniki: »Zadnje dni sem bil zelo vesel. V Emangeti sem šestim izpreobrnjencem pogojno podelil sv. krst, 14 prvoobhajancem pa sv. obhajilo, med temi je bilo 6 odraslih. V Inyoni sem krstil 6 odraslih, med temi enega novoizpreobrnjenca. Bili so sami stari betezni ljudje, ki bi ne bili zmogli dolgega pota v Entabeni. Imel sem tudi 6 prvoobhajancev. Ob prihodu v Inyoni sem bil zelo potr. Katehistu se je bila prejšnji dan zažgala nova, ravno dodelana hiša za katehiste. Mislil je ilovnata tla malo posušiti, zato je natresel suhe trave po tleh in jo zažgal. Plamen je žal vzplamtel do travnate strehe in ... nesreča je bila tu! V Emandikini (t. j. pri brezprstih = gobavih, kjer imamo majhno kočo za kapelo) je bilo 84 ljudi v cerkvi, med temi 14 prvoobhajancev. Povsod so bili ljudje zelo resni in lepega obnašanja.«

Ker patri ne morejo biti povsod, se je odločila mati prednica dotičnega samostana, da bo prevzela veronauk v imenovanem Emangeti in bo za dva tedna šla tja. Ona piše o tem: »V Emangeti je bilo zelo lepo sv. obhajilo. Ljudi je bilo do 60 (služba božja je bila v neki hiši, ki je last protestanta). Vsi so bili zelo pazljivi. Zelo so hvaležni za pozornost. To je bila tam prva slovesnost te vrste. Ker so naši predniki imeli le enega duhovnika na misijonu in ljudje daleč proč stanujejo, zato ni bilo mogoče, da bi jih bil večkrat obiskal. Dva duhovnika, ki sta sedaj v Entabeni, sta vse premalo za vse.«

O obisku gobavih, ki prebivajo v bližini Emangetija, to se pravi dve uri proč, piše sestra: »V Emandikini so bili ljudje silno veseli, ko so prvič v življenju videli sestro; kajti razen duhovnika in zdravnika jih nihče ne obišče. Medtem ko je preč. p. Ignac spovedoval, me je katehist ljudem predstavil in bilo je res genljivo videti, kako so se veselili. 84 jih je bilo pri službi božji in jaz še nisem slišala v Južni Afriki ljudi tako navdušeno peti in moliti ko v tej mali cerkvi. Med pridigo ni nihče zakašljaj, vse je bilo pazljivo. 29 jih je šlo k sv. obhajilu. (Izmed 84 pričujočih niso bili vsi katoličani.) Potem sem razdelila nekaj tobaka med posamezne, ki so mi bili za to zelo hvaležni. Da sem mogla ljudem privoščiti to veselje, to je najlepši spomin iz mojega misijonskega življenja. Cerkvica je pa najmanj za polovico premajhna; tudi jo že termiti razjedajo. — Za vse darove se bomo hvaležne skazali z molitvijo naših kristjanov.«

Apostolski vikariat Breg Slonove kosti.

Nova cerkev v čast sv. Petru Klaverju v Bonoui.

Iz pisma preč. gosp. p. Vesta iz ljonske družbe naši vrhovni voditeljci.

V naši deželi, kjer so pred nekaj desetletji še sužnje lovili, je Milost utrdila svoje delo. Nekdanji divjaki hočejo sezidati hišo božjo, ki naj bo vredna velikega apostola zamorcev. Zaupamo na podporo naših dobrotnikov, posebno še častilcev sv. Petra Klaverja in na dobro voljo in radodarnost teh novokristjanov.

Ali naj Vam pišem o naši cerkvi? Prav res: Ljubi Bog ima v Bonoui jako slabo stanovanje in tudi veliki svetnik Peter Klaver se ne more ponašati z boljšim. Stavba je podobna navadnemu snoviku. Po sedmih letih je že nevarnost, da se bo poslopje, ki je zidano z grobim kamnom, podrlo. Niti sohe Petra Klaverja nimamo, in sploh nikakih okraskov. Namesto zvonika služi drevo Eukalyptus, na čigar vejah 12 m visoko visi majhen zvonček. Ampak Bonoua bo v kratkem dobila novo lepo cerkev; tako je sedaj sklenjeno v škofiji in cerkvenem zboru v Bonoui.

Dovolite, da Vam predstavim načelnika tega podjetja, Petra Aite. On je vodja naših kristjanov in vreden vsega spoštovanja. On je izmed najplemenitejših kristjanov in je bil nekoč lovec sužnjev, pa je velikodušno vrgel od sebe vse, kar mu je bilo v oviro do sv. krsta. Njegova žena Marija Aidye je zelo pobožna oseba. Vselej ko pride v misijon, obiše našo kapelo. Mene ne pozdravi in mi niti ne odgovori, preden je pozdravila Jezusa v presv. zakramentu.

Ako vprašate Petra, kaj je največji kras Bonoue, Vam odgovori: »To bo v kratkem nova cerkev. Potem se bodo izpreobrnili tudi drugi plemenitniki, ki so sedaj le skrivni prijatelji patrov, slično kot je bil Nikodem.« In če ga dalje vprašate: »Kaj ste že storili za novo cerkev?« odgovori ves vesel: »Mi vsi storimo vsak svoje, kristjani in katehumeni — vsak da svoj del. Jaz sem dal 100 frankov, moja žena 75 frankov, hrabra Ana, dobra apostolska duša, 80 frankov itd. Dozdaj smo nabrali že 6500 frankov.« Ta vsota je za te ljudi res velika, ampak žal nezadostna. Naš presvetli škof nas kljub temu navdušuje, da z zidavo nadaljujemo, in nam je obljubil zidne in strešne opeke. Toda manjka še potem apna, cementa, lesa, in razen tega bo treba plačati zidarje. Kar se tiče drugih del: vožnje materiala in pomagačev — to bodo prevzeli naši krist-

jani brezplačno. Tako bo cerkev po večini res njihova cerkev.

Ali ni morebiti med bralci »Odmeva iz Afrike« nekaj takih, ki so prijatelji ali obvezniki sv. Petra Klaverja? Prosim za majhen dar za cerkev sv. Petra Klaverja v Bonoui.

V tej novi cerkvi, ki bo povzela vsaj 1000 oseb, bodo naši kristjani molili k njenemu patronu za svoje dobrotnike. Dan, ko se bo koliba, ki je sedaj za cerkev, umaknila vrednejšemu poslopju, kjer bo vzvišeni patron s svojega prestola doli blagoslavljal svoje vernike, bo dogodek za vso deželo. Ta dan bodo oni, ki danes še omahujejo in kažejo na našo revščino, sami zahrepeneli po naši sv. veri. Stvar Cerkve bo pridobila. Trdno upamo, da bo sv. Peter Klaver vodil potomce nekdanjih lovcev sužnjev k nebeškemu Pastirju.

Misijoni severne Basutolandije.

Pismo preč. p. Thomerela O. M. J.

Sprejmite, prosim, mojo srčno zahvalo za Vašo naklonenost in dobroto. Moji kristjani bodo z menoj vred še nadalje molili za Vas in Družbo sv. Petra Klaverja.

Minulo je 13 let, kar me je škof Cenez poslal k sv. Moniki in moj trud je Bog doslej blagoslovil, za kar se imam zahvaliti pobožnim dušam, ki molijo za tisoče okoliških poganov. Leta 1913. sem ustanovil misijon »Naše ljube Gospe Pontmaineske«. Začetek je bil spričo čisto poganškega kraja težak, toda grofica Ledóchowska me je podpirala, in tako sem mogel sezidati šolsko kapelico, ki je danes že mnogo premajhna, akoravno meri 63 čevljev v dolgost in 23 v širokost. Leta 1923. sem prepustil ta misijon preč. p. Romestaingu, ki se je v 10 letih res lepo razvil in rabi sedaj le enega stalnega duhovnika, da bo napredoval še bolj. Danes šteje približno 12.000 novoizpreobrnjenecv in 300 katehumenov.

Leta 1918. sem ustanovil postajo Sv. Pavel severno v mojem okolišu s 5 šolami za vso docela pogansko deželo. Po mnogih trudih in potovanju sem dočakal bogato dušno žetev. Šolo-kapelico, ki je približno tolikšna kot ona v Pontmainu, vodi sedaj tudi p. Romestaing, ki jo je dovedel že do velike popolnosti.

Po delitvi mojega okoliša so mi ostali še misijoni Sv. Monika, Sv. Ana, Sv. Marjeta-Marija. Slednja datira od zadnjega časa in šteje po treh letih obstanka 300 novoizpreobrnjenecv,

150 katehumenov in 140 šolskih otrok. Leži med Sv. Pavlom, Pontmainom in Sv. Moniko in bo sčasoma še velikega pomena; sedaj seveda pogreša še marsikaj. Za kapelo služi napol podrti koč iz ilovke; pa tudi jaz še nimam stanovanja zase.

Sv. Ana, najstarejša postaja, nekaj časa ni kazala nikaškega napredka, zdaj se pa že dobro razvija. Nedavno sem krstil 50 odraslih. Šola šteje 140 gojencev.

Sv. Monika, ki jo je leta 1876. ustanovil p. Gerard, je matica vsega misijonskega okraja in bo slavila v kratkem svojo 50 letnico. Začetek je bil tudi tukaj težak, kajti poganstvo se ni maralo umakniti krščanstvu; toda molitve vnetega

Misijonar s svojimi kristjani v Basutolandiji.

patra so naposled omečile tudi trda srca in sedaj že kali setev. Ob svoji 50 letnici bo štela postaja Sv. Monika že nad 1000 novoizpreobrnjenec. Pred dvema letoma sem sezidal tamkaj na mestu stare male cerkvice novo. Je zidana iz kamnja, pokrita s pločevino in streha stoji na lesenih slopih. V notranjosti ji še manjka klopi in križevega pota. Leseni stebri še niso pobarvani, tla pa so napravljena iz ilovke in kravjega blata.

Tako sem Vam na kratko opisal napredek verskega življenja severno od dežele Basuto. Mnogo dela še čaka. Treba bo izpreobrniti še 50.000 poganov in sezidati še mnogo šol in cerkv.

Pismo preč. p. Romestainga O. M. J iz Sv. Pavla v Basutolandiji: »Dne 7. junija 1925 smo krstili tukaj 130 odraslih. V zadnjem hipu je eden sobratov obolel in tako sem moral vse sam krstiti, kar je trajalo precej dolgo, četudi sem se posluževal molitev, kot se rabijo pri malih otrocih. Zjutraj, ko sem maševal na prostem, me je zadela v majhni meri solnčarica, tako da se mi je ob podelitvi krsta vrtilo pred očmi, da sem moral sveto opravilo vršiti sede. Ob zadnjih molitvah pa, ki se morajo opravljati stoje, sem se opiral na palico. Gotovo je bilo navzočih vsaj 2000 ljudi, med njimi zelo veliko poganov. Naj bi pač tudi v njih srcih obrodilo božje seme!

Tudi drugi krsti še čakajo; zato naj se naši dobrotniki ne utrudijo pošiljati imena in krstna darila. Prejšnje leto sem imel 210 izpreobrnjenj in vendar je ostalo, navzlic temu, da je bilo 360 krstov, še 800 katehumenov. Četudi je krstov veliko, se število katehumenov zaradi tega nič ne zniža. Mislim, da naša dobrotnica grofica Ledóchowska skrbi za naraščaj in tudi pomaga, da moremo zmagati ovire, s tem da nagiba naše dobrotnike k čezdalje večji darežljivosti. Jaz imam na njo veliko zaupanje in z veseljem prebiram »Odmev«, ki poroča o uslišanih molitvah na njeno priprošnjo.

Navzlic smrtnim slučajem je narastlo število kristjanov zaradi izpreobrnjenj in rojstev na 239 duš. Žal, da moram ta veliki okoliš opravljati sam brez pomoči sobratov in sestrá, in tudi cerkvá je premalo. Navzlic temu pa katoliška stvar v mojih dveh misijonih in desetih postajah vrlo napreduje in je skupno število vernikov sedaj 3000. Pa kako malo je to v primeri s 40.000 drugih, ki so po večini ali pogani ali krivo-verci! Morebiti se bodo pozneje, ko bomo namesto šolske kapelice sezidali cerkev, hitreje izpreobračali. Število, ki smo ga z ozirom na izpreobrnjenja letos dosegli, je doslej največje, kolikor je meni znano. Vendar ne bom nikdar rekel: »Zadosti je!« Ko bi moral brati sv. mašo tudi v votlinah, ali na prostem polju: nič za to, da jih le čim več izpreobrnem. Upam, da nam boste z Vašo molitvijo in s primernimi darili v potrebah zopet pomagali.«

Škofova beseda.

Msgr. G r i s o n, apostolski vikar v Stanleyfaliji, piše Družbi sv. Petra Klaverja:

Nemogoče mi je povedati, koliko dobrot je izkazala vaša družba našemu misijonu. Velikim dobrotam, ki smo jih od družbe že prejeli, se je sedaj pridružila še ta, da smo dobili

natis našega katekizma v jeziku Swachili popolnoma brezplačno in v času, ko bi nam bil tak natis na naše stroške v Evropi popolnoma nemogoč, ker predrag. Danes ima Klaverjeva družba pod enakimi pogoji za nas v tisku sv. pismo starega in novega zakona. Ni nam mogoče svoje hvaležnosti dostojno izraziti; zato prosimo Boga za blagoslov tej častiti družbi in jej želimo mnogo dobrotnikov, ki bi radi, a ne morejo k nam v Afriko vsled razmer in zato doma naše delo podpirajo. V vaši družbi se jim nudi apostolsko delovanje, podobno Jezusovemu v Nazaretu, neznano pred ljudmi, a zato tem bolj zaslužno pred Bogom.

Apostolski vikarijat Shire.

(Osrednja Afrika.)

Pismo p. Rivierre oo. Montfortskih iz Blantyre.

Naš ljubi misijon v Blantyre lepo napreduje v izpreobračanju poganov, kar se je zahvaliti molitvi in žrtvam pobožnih duš, ki zanje mnogo store. Pač je okolica misijona, kot vsi močno obljudenj kraji v Afriki, več ali manj pokvarjena, in zelo ovira rast v dobrem: Toda Bog si navzlic temu izbira dobrih duš in reči se mora, da ostanejo novokrščenci večinoma stanovitni. Zadnjič, 10. maja, smo vpisali 135 katehumenov, izmed katerih jih je mnogo že poročenih. Upamo, da jih bomo v septembru zopet toliko sprejeli. V drugih krajih vikarijata je uspeh še boljši; kajti zabeležiti se more 300—500 krstov. Priprave so za misijonarja res zelo naporne, toda kakšno zadoščenje uživa pozneje! Žetev med zamorci je zrela in bogata, samo delavcev manjka, ker smo samo po dva, ko bi morali biti po štirje. Razen tega moramo tudi telesno delati, ker nam primanjkuje misijonskih bratov. Tudi krivoverci so nam nevoščljivi zaradi naših uspehov in smo nekaterim »administratorjem«^{trn} v peti. Pa vendar naša stvar napreduje in Jezus in Marija se v Nyassalandiji častita. Le denarja nam še vedno primanjkuje. Dokler ga ne dobimo, ne moremo nič začenjati, dasi nas čaka obilno potreb. Nisem še poplačal dolgov za tukajšnjo cerkev, pa že delam načrte za dve šolski kapelici, ki jih nameravam zidati v dveh oddaljenih centrih našega misijona, in to že na pomlad v marcu. Tam imamo sedaj 12 iz ilovke postavljenih šol, kristjanov pa mnogo. Seveda nam bodo domačini, ki že 4 leta zdihujejo po novih prostorih, pomagali pri delu in tlaki iz ljubezni do Boga.

N. pr. opeko nam bodo zastonj navozili na stavbni prostor. Vendar bo navzlic temu vsako poslopje stalo vsaj 30 funtov šterlingov. Jaz pa nimam za to sedaj še niti vinarja. Nameravam eno izmed teh kapel posvetiti sv. Tereziji Deteta Jezusa, drugo pa patronu Vaše družbe in zavetniku misijonov sv. Petru Klaverju. Ali Vas smem prositi, da nam pri dozidavi teh dveh poslopij pomagate, kakor ste to storili tudi pri cerkvi misijona v Montfortu?

Afriška knjižnica.

Odlomki misijskih dopisov, iz katerih se razvidi potreba afriškega tiska.

»Upam, da ste prejeli drugi izvod Svetopisemskih zgodb in molitvenik Defomo. Vnovič se Vam zahvaljujem za veliko uslugo, ki ste jo izkazali apostol. vikarijatom Togo in Spodnja Volta s tem, da ste natisnili ti dve knjigi.« — Škof Cessou M. L., apostolski vikar v Togo.

»Preč. p. Bonneau mi je pokazal katekizem v Punu-dialektu, ki ste ga Vi dali natisniti. Oba sva občudovala lepo in praktično delo tiskarne sv. Petra Klaverja. Katekizem v jeziku Ki-vili iz Mayumbe, ki ga je bil sestavil p. Gauthier l. 1902. in ga dal natisniti, je sedaj popolnoma pošel. Naše katehetske šole pa rastejo od dne do dne. Preč. g. škof je že mislil ta katekizem v tiskarni Loango ponatisniti; pa tiskarna je sedaj ustavila obrat radi pomanjkanja osebja. Razen tega ne vem, kje bi dobil toliko denarja, ker je postaja Mayumba z dolгови obremenjena.« — P. Barnaban C. S., Sp. Gabun.

»Z današnjo pošto Vam morem končno poslati rokopis prvih dveh knjig »Hodi za Kristusom« v Zulu-narečju obenem s tiskovnim dovoljenjem apostolskega vikarja iz Marianhilla. Naslednji dve knjigi Vam pošljem v kratkem. Kako se veselimo knjige že vnaprej. Potem bomo mogli hčeram sv. Frančiška nuditi nekaj v njihovem lastnem jeziku za duhovno berilo, ker večinoma ne znajo angleško. Knjiga bo velikanskega pomena za to novo kongregacijo.« — Sestra Aemilijana C. P. S., asiški samostan v Natalu.

Kratki misijski dopisi.

P. Drost, od Belih očetov (Uganda): »Naši seminaristi bodo prihodnjo nedeljo začeli duhovne vaje: 2 bosta prejela mašniško posvečenje, 5 dijakonat, 4 subdijakoniat, 6 nižje redove, 5 pa tonsuro. Vstopilo jih bo bržčas 60.

Razen tega bo 6 naših seminarištev prišlo od preizkušnje k nam, tako da bomo pričeli šolsko leto 1926/27 z nekaj nad 60 gojenci.«

P. Besnard, provikar v. Diego-Suarezu (Madagaskar): »Odkar sem Vam potrdil prejem zabojev, ki

ste nam jih poslali, Vam vnovič izrekam zahvalo v imenu msgr. Fortineaua in vseh sobratov vikarijata. Sam sem se prepričal, koliko dobrega bomo mogli storiti vsled Vaše darežljivosti. Prosimo Boga, da Vam povrne in da obilno blagoslova Vaši Klaverjevi družbi. Velike podobe Srca Jezusovega so nam zelo všeč. Vsaka krščanska občina je hotela nekaj dobiti, mi pa moremo le najbolj pridne obdarovati in tako je med njimi plemenita tekma.»

P. Wantenaar, misijonar iz Mill Hilla (Zgornji Nil), piše: »Bil sem v notranjosti dežele in sem obiskal postajo Bazakuzu, za kar sem porabil 4 tedne in nekaj dni. V tem času sem jih 965 spovedal in 1527 obhajal. Maševal sem v 23 vaseh. Škoda, da ne morem bolj pogosto napraviti take poti, kajti potrebno bi bilo vsled zveze s kristjani. Do nekaterih vasi je 4 do 5 dni hoda in tamošnji kristjani morejo le o veliki noči in o božiču — torej le dvakrat na leto — v misijonsko postajo. Zato je nujno potreba, da jih duhovnik obišče in jim da izredno priložnost za spoved in sv. obhajilo.«

Preč. p. Banhaverbette, Kassai, Belgijski Kongo: »Misijon Katende je izmed najrevnejših v vsem vikarijatu. Ustanovili smo ga med vojno, pa se vsled revščine in raznih zaprek ni mogel dvigniti. Izpreobrnitve pa naraščajo; že imamo mlado krščansko občino. Pa sedaj je čas, da hitro napredujemo, da stvar ne bo škode trpela. Otvorili smo šolo za deklice. Število gojenk je že nad 100. Mlade katehumenke, bodoče krščanske gospodinje, se zglašajo od vseh strani, da jih več mesecev pripravlja-

mo na sv. krst kakor tudi na sv. zakon. Pa tudi v našo zasilno bolnišnico prihajajo bolniki v obilnem številu.

Še nikdar nisem mogel kaki ubogi ženi ali deklici odreči vstopa v misijon, ker to pomeni zanjo večno zveličanje. Glede materialnega sem se zanašal na letošnjo žetev, ki pa je slabo izpadla in se bojimo lakote. Zato prosim za podporo, da bomo mogli reveže preživeti, ki nam jih Bog pošilja, in jih dostojno obleči. Za vse, kar smo dosedaj v Katendi mogli storiti, se imamo zahvaliti ljubezni do bližnjega, na katero tudi za naprej stavimo svoje upanje.«

Sestra Saturnin iz kongregacije N. Lj. G. apostolov: Poslopje v Quidahu je skoro popolnoma dokončano, le delavnico moramo še dovršiti. Zdaj nam gre mnogo bolj kot prej. Zdaj ni več skrivališč, da bi se bilo mogoče odtegniti nadzorstvu; ni več izkušnje, da bi kdo zlezal čez zid. Otroci so mirnejši in ubogljivejši, dobro se izvršuje z večjo sigurnostjo. Za mir, ki ga sedaj uživamo, se imamo zahvaliti Vašim blagim dobrotnikom... Dosti imamo prostora, da lahko sprejemamo nove gojence. Težavo nam dela le draginja. To leto smo imeli 50 notranjih gojencev. Med počitnicami nam je ena deklica ušla v nebesa; ena odrasla pa je bila v začetku leta krščena in poročena. Dvanajst smo jih spustili k neslovesnemu sv. obhajilu, osem pa k slovesnemu. Tudi nekaj redovniških poklicev je bilo. Ob kratkem: življenje polje kakor v kaki majhni župniji. Mnogo odraslih je hodilo h krščanskemu nauku in so bili potem krščeni.«

Bog bodi zahvaljen!

Če pregledujemo misijonsko delovanje preteklih let, se nam nehote izvije vzklik: Bog bodi zahvaljen!

Zahvaljen za vse, kar se je storilo v misijonih, za tako mnogoštevilna spreobrnjenja od poganstva k pravi edini veri! Zahvaljen za moč in luč, s katero je razsvetljeval misijonarje in krepil katehumene!

Bog bodi zahvaljen za zanimanje in ljubezen, katero izkazujejo katoličani civiliziranih dežel misijonskim napravam; zahvaljen za misijonski ogenj, kateri vedno živahneje plamti v njih srcih in kateri jih priganja veselo prenašati velike in male žrtve v korist ubogih misijonov!

Tudi zadaj stoječi izkaz od blagih dobrotnikov v letu 1926. podarjenih milodarov za uboge afriške misijone nas pusti klicati iz dna srca: Bog bodi zahvaljen!

Zato prosimo iskreno vse naše drage bralce, da nam pomagata hvaliti Gospoda za nepričakovano bogati blagoslov, katerega je milostno razlil čez Družbo sv. Petra Klaverja. Bogu bodi hvala in zahvala! S temi čutili hočemo nadaljevati delo nad vse bogoljubno: sodelovati pri rešitvi duš!

Izkaz

**po Družbi sv. Klaverja razdeljenih misijonskih milodarov
v letu 1926.**

Razne misijonske družbe v Afriki so z ozirom na njih posebne potrebe in na število njihovih vikariatov in prefektur dobile sledeče:

Misijonarji Afrike (Beli očetje)	539.887-70
Očetje Svetega Duha	796.515-70
Lijonska misijonska družba	404.928-80
Očetje družbe Jezusove (jezuiti)	249.590-30
Sinovi presvetega Srca Jezusovega	170.637-55
Francišskani	66.105-15
Kapucini	189.153-70
Benediktinci	123.145-60
Oblati Marije Brezmadežne	211.692-25
Palotinci	30.255-45
Oblati sv. Frančiška Saleškega	97.261-65
Lazaristi	80.897-25
Očetje Brezmadežnega Srca Marijinega (Scheut- veld)	99.483-90

Premonstratenci	37.897·20
Mašniki Srca Jezusovega	115.397·95
Misijonska družba sv. Jožefa (Mill Hill)	123.645·20
Očetje iz Montforta	64.119·85
Misijonarji Gospe delle Salette	43.639·85
Misijonarji della Consolata	127.795·85
Sinovi brezm. Srca Marijinega (Fernando Poo)	22.170·90
Redemptoristi	35.588·—
Misijonarji v Marianhillu	14.829·45
Dominikanci	28.512·70
Serviti	35.551·50
Salezijanci	27.297·35
Križarji	14.164·30
Misijonarji presv. Srca	21.636·25
Trinitarci	10.042·—
Katoliški Kopti	6.990·10
Svetni duhovniki	5.007·85
Bele sestre Naše Ljube Gospe Afriške	8.991·40
Črne sestre Naše Ljube Gospe Afriške	3.000·—
Dominikanke	21.295·15
Sestre Dragocene Krvi	27.120·85
Sestre Naše Ljube Gospe apostolov	17.653·25
Oblatinje sv. Frančiška Saleškega	14.003·50
Sestre Božje Previdnosti	13.491·60
Sestre sv. Jožefa Kluniškega	9.378·20
Avguštinke	1.109·90
Frančiškanke od Calais	19.383·75
Frančiškanke misijonarke Marijine	7.021·40
Usmiljenke od Gonda	2.398·—
Pie Madri della Nigrizia	6.349·50
Usmiljenke sv. Vincencija	9.203·25
Palotinke	3.091·85
Frančiškanke Mill Hilla	8.842·05
Križarke iz Menzinga	8.862·30
Sestre della Consolata (Turin)	12.010·55
Benediktinke	16.492·15
Sestre sv. Družine in presv. Srca	3.014·50
Hčere sv. Ane	2.151·40
Redovnice Brezmadežnega Spočetja	5.227·—
Karmeličanke	1.423·45
Služabnice Marijine	5.042·10
Različne kongregacije misijonskih sester	1.350·—
Zbirka sv. Treh kraljev, poslana sv. kongregaciji za razširjanje vere	13.257·05

Ustanove za črne seminariste	315.328.—
Glavnice, od katerih uživajo obresti še dobrotniki	77.186-25
Razni stroški za tiskanje, nakup paramentov, na-	
božnih predmetov in drugih reči	235.586-45
Ostanek za leto 1927.	18.546-90
Skupaj lir	4.681.653-05
t. j. dinarjev	12.320.139-60

Rim, dne 31. marca 1927.

Melanija pl. Ernst,
tajnica.

Marija Falkenhayn,
vrhovna voditeljica.

Predmeti,

ki so bili v letu 1926. poslani v misijone.

Za bogoslužje: 9 prenosnih oltarjev, 2 tabernaklja, 12 kelihov, 12 ciborijev, 4 monštrance, 93 oltarnih križev, 3 posodice za sv. olje, 234 oltarnih svečnikov, 1 svetiljka za večno luč, 29 cerkvenih zvonov, razni bogoslužni predmeti, kot: kadilnice, mašni zvončki, mašni vrčki itd.	69.438.—
Cerkvena obleka in razni cerkveni predmeti: 183 mašnih plaščev, 10 pluvialov, 8 dalmatik, 133 štol, 22 velumov za sv. blagoslov, 5 baldahinov, 72 raznih burz, 1 pektoral, 1 škofovski prstanec, 1 par škofovskih rokavic, 3 mitre, 32 oltarnih pregrinjal, 30 ministrantskih oblačil, 2 preprogi pred oltar, razni manjši predmeti, kot: plaščki za ciborije, pasovi, bireti, zastave itd.	141.304.—
Cerkveno perilo: 81 alb, 114 roketov, 74 roketov za ministrante, 209 oltarnih prtov in podgrinjal, 59 obhajilnih prtov, 2446 komadov: korporalijev, naramnic itd., 21 brisalk za zakristije in različno drugo perilo	85.242.—
Nabožni predmeti: Okrog 29.900 rožnih vencev, 7770 škapulirjev, okrog 21.480 svetinjc, 200 kipov, 2852 križev, več tisoč podobic in drugih nabožnih predmetov	133.400.—
Knjige: 1 veliki ilustrirani katekizem, 1 zgodbe sv. pisma v slikah, 12 mašnih knjig, 10 obrednikov, 8 brevijev, 1 gofin, 22 dnevnikov k preblaženi Devici, različne knjige	8.310.—
Obleka: 4164 oblek za zamorčke, 46 parov čevljev, 114 odej, 2758 kosov perila, 82 komadov postelnega perila, 2200 raznih drugih oblek (predpasnikov, hlače itd.), blago za obleko	129.466.—
Solske potrebščine in šivalno orodje	2.000.—
Razni drugi predmeti: 11 harmonijev, 12 drugih glasbil, 34 koles, 10 motornih koles, 1 šivalni stroj, 2 fotografska aparata, 2 pernici, 6 kovčegov, 2 kompasa, rokodelsko orodje, zdravila, razni drugi predmeti	102.960.—
Skupna vrednost lir	672.120.—
t. j. dinarjev	1.768.736-85

Sv. Terezija Deteta Jezusa in afriški misijoni.

(Dalje.)

3. Čudovito ozdravljenje redovnice.

Mala sv. Terezija.

Iz Natala v Afriki poročajo 2. nov. 1912 o čudovitem ozdravljenju redovnice, po imenu Petre. Trpela je silne bolečine zaradi želodčne rane. Kaj trdega sploh ni mogla uživati, pa tudi tekoče jedi so ji delale težave. Pričakovati je bilo, da bo sestra, ki je bila že vsa oslabiljena, umrla v 5—6 tednih. Prednica ji svetuje, naj opravi devetdnevnic v čast sv. Tereziji Det. Jez. Bolnica je začela opravljati devetdnevnic. Drugi dan je že jedla vse od kraja, konec devetdnevnic pa je bila popolnoma zdrava. Tako mogočna je priprošnja male sv. Terezije.

4. Kako pomaga sv. Terezija misijonarjem v Ugandi. — Zamorski kralj postane kristjan.

(Poročilo afriškega misijonarja.)

Bakumbi v Afriki, 26. avgusta 1921.

Sv. Terezija Deteta Jezusa nam je ravnokar pridobila celo provincijo s tem, da nam je naklonila prijateljstvo tukajšnjega suverena (kralja) in njegove matere. Poslal sem bil našemu kralju podobico male sv. Terezije, ki jo je spoštljivo sprejel in shranil v svojem domu. Od tedaj se je popolnoma odločil od protestantske sekte ter postal naš katehumen v glavnem mestu. Že skozi dva meseca hodi vsak dan zjutraj in zvečer v cerkev, kjer sedi na častnem mestu s svetinjo sv. Terezije na vratu. Njegov najstarejši sin je že krščen, pa tudi druge otroke namerava dati kralj krstiti. Odkar se je mala Cvetka naselila v srcu princa, se tudi kraljica mati pripravlja, da pristopi k naši sv. veri. Je že priletna in stanuje precej daleč izven mesta. Zdaj pa je prišla k nam, čeprav poprej že 35 let ni bila šla nikamor. Seveda smo jo sprejeli z največjim veseljem. S tem je protestantska sekta zelo oslabiljena in bo bržkone opešala, zakaj kraljica-mati želi, naj bi se vsi podaniki vpisali v našo sv. vero. S tem je nam silno veliko pomagano, za kar se imamo zahvaliti sv. Tereziji. Tukajšnje ljudstvo silno ljubi to svetnico. Mali otroci se ji priporočajo v jutranji molitvi, dà, v svoji otroški preprostosti jo sprašujejo, kako je kaj spala ponoči. Naši kristjani imajo njeno podobo splošno po hišah in se ji priporočajo.

Nekoč me pokličejo k zelo bolni ženi. Grem in vidim, kako pritiska malo podobico zaupljivo na svoje srce in jo poljublja... In sv. Terezija sipa rože milosti in poplačuje svojim zvestim njih zaupanje. Bog bodi hvaljen v svojih svetnikih.

R. P. Fr. Müller, misijonski predstojnik.

5. Kako je Mala Terezija dobrohotna zamorcem in kako veliko zaupanje imajo ti do nje.

10. januarja 1922.

Sv. Terezija nam vedno kaže svoje varstvo in svojo naklonjenost. Poslušajte, kaj mi je pripovedoval eden izmed naših kristjanov, ki je obenem katehist. Poklicali so ga v neko vas, kjer naj bi bil krstil bolnega otroka. Takoj se poda na pot, pa mu pride naproti sel z obvestilom, da je otrok že umrl. Pa se obrne naš Rafaeli (tako mu je ime) s prisrčno prošnjo do sv. Terezije Deteta Jezusa in pripoveduje: »Vzel sem njeno podobo in sem ji govoril: Sv. Terezija, gospod pater nas zagotavlja, da nas ljubiš. Pomagaj mi torej, da pridem o pravem času in izvršim sv. opravilo. Vso pot sem zaupljivo molil k njej. In res: ko sem prišel v vas, so mi povedali, da se je otroku zboljšalo in da naj ga hitro krstim. Takoj sem otroka krstil. Nekaj trenutkov po krstu je otrok umrl.« — Tako je pripovedoval naš dobri Rafaeli.

Mala Cvetka iz Liseauxa je vedno bolj priljubljena pri naših zamorcih. Vsak hoče imeti kako svetinjo. Ravno te dni je dospel po pošti zavoje iz Liseauxa. Ne smem skoro na ulico, kajti vest o zavoju se je takoj raznesla in mnogo zamorcev je prišlo ter neprenehoma prosilo: »Oče, daj nam podobice sv. Terezije!« Odpri sem zavoj in sem začel deliti podobice, toda žal: ni zadostovalo za vse. Včeraj je bila pri meni deputacija. To so bili ljudje, ki so bili tri dni na potu, da bi kaj dobili za spomin.

Pred eno uro se je javil sam kralj. Ko sem mu pripovedoval o dobrotah, ki smo jih prejeli po sv. Tereziji, je vprašal: »Ali je mogoče, da nas tako ljubi? Nas zamorce?!« Rekel sem mu: »Ne dvomite nad tem. To je ravnokar dokazala. Letos je bila namreč tukaj taka vročina, da ni bilo mogoče delati na polju. Opravi sem devetdnevnic k sv. Tereziji, in poglejte: že tretji dan dežuje. Iz tega lahko razvidite, da ona res ljubi zamorce.« — To je kralja zelo pomirilo in prosil me je, naj Vam pošljem pismo, ki ga je sam napisal in sem ga jaz predstavil.

R. P. Fr. Müller, predstojnik misijona.

Sledi prestava kraljevega pisma:

Častita mati prednica!

Voščim Vam mnogo sreče. Kako Vam gre? Meni je dobro. Pišem Vam pismo, da se Vam zahvalim za vse dobro, kar ste mi storili. Tu v naši domovini Bakumbi vsi ljubimo sv. Terezijo. Jaz, moja žena in otrok nosimo njeno svetinjo, ki je nikdar ne odložimo. Vsi kristjani v moji deželi jo nosijo. Vsi prosijo za Vaše podobice, da bi jih imeli po hišah. Z Bogom, častita mati! Bog Vas ohrani. Lepo pozdravljam vse sestre sv. Terezije.

Jaz, Antonio, kralj.

Zgled za mesec oktober.

Probujenje poganskih narodov in njih hrepenenje po krščanstvu nalaga vsem katoličanom novo nalogo glede njih misijonskega delovanja. Kako naj jo rešimo? Lastna beda in revščina, vsestransko pomanjkanje nas sili, da se sami omejimo na najpotrebnejše. — Toda, še nam preostaja neko sredstvo in sicer kaj izdatno, katero zmore tudi najrevnejši — namreč molitev. Sv. Alfonz Rodrigvec, katerega god obhajamo dne 30. t. m., bodi nam v tem za zgled. Kako zelo je ta sv. mož ljubil molitev sv. rožnega venca! Vedno je bil združen z Bogom in preblazeno Devico v pristrčni molitvi. Rožni venec je imel skoro neprestano v rokah, vedno in povsod mu je bil zvesti spremljevalec. Ta apostol molitve je v tesnem stiku z misijonskim delovanjem Klaverjeve družbe. Saj je ravno on sv. Petra Klaverja kot mladega bogoslovca opozoril na misijone in ga navdušil, da se je posvetil rešitvi duš nesrečnih zamorcev ter sam tako rekoč postal njih suženj. Njegov zgled naj tudi v naših srcih vname ljubezen do molitve; zlasti se z vso ljubeznijo oklenimo sv. rožnega venca, s katerim lahko toliko koristimo misijonom. Veseli del naj izprosi ubogim poganskim zamorcem, da bo tudi njim zasvetila zvezda vodnica sv. katoliške vere in bo tudi v njih srcih kmalu zavladalo nebeško Detece; žalosti del naj prikliča rajsko roso milosti in presveto kri Gospodovo na suha, doslej nerodovitna tla afriških narodov. In častitljivi del, da bi prav kmalu duše ubogih Afričanov dospele do cilja svojega zemeljskega potovanja, k Mariji, Kraljici sv. rožnega venca.

Spreobrnjeni zamorci visoko čislajo in ljubijo sv. rožni venec. Nosijo ga vidno okrog vratu kot najlepši znak svoje vere. Vsak se čuti srečnega, ako dobi na dan sv. krsta od misijonarja sv. rožni venec, ki so ga poslala blaga srca iz Evrope.

Izdelovanje rožnih vencev bi bilo zelo hvaležno delo za ude Marijinih družb v njih prostih urah. Tako je n. pr. neka mladeniška Marijina kongregacija na Dunaju v teku nekaj mesecev napravila več sto rožnih vencev za misijone. Tudi denarne prispevke za nakup rožnih vencev, kakor tudi stare, pa dobre rožne vence, ki jih lahko pogrešate, hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja.

Še več rožnih vencev.

Preč. o., misijonar iz Družbe očetov sv. Duha, v Zahodni Afriki, se Klaverjevi družbi pristrčno zahvaljuje za poslano rožne vence: »Ker je vaša pošiljatev dospela ravno meseca oktobra, smo bili rožnih vencev tembolj veseli. Brž ko so naši kristjani zvedeli, da sem dobil od blagih dobrotnikov v Evropi večjo množino rožnih vencev, so me prišli od vseh strani prositi zanje. — Tukajšnjim kristjanom je rožni venec dragocen zaklad, nosijo ga očitno okrog vratu ter se s tem razločujejo od drugih, poganskih črncev. Žal imam le še par komadov in vedno še prihajajo novi prosilci, katerim pa na svojo in njihovo žalost ne morem ustreči. »Morda dobim še več rožnih vencev in škapulirjev,« jih tolažim. Kdo pomaga, da se to upanje uresniči?

Uslišane molitve

na priprošnjo ustanoviteljice Družbe sv. Petra Klaverja
grofice Marije Terezije Ledóchowske.

(Objavljene na lastno željo.)

Neka žena iz V. ni mogla dobiti pri nobenem zdravniku zdravja za svojo bolno nogo. Njena molitev k pokojni ustanoviteljici je bila v kratkem uslišana in bolezen je izginila.

Mati pomožne misijonarke piše: »Že dalje časa berem v Odmevu, kako je pokojna grofica Ledóchowska mogočna priprošnjica v vseh zadevah, zlasti ako kdo pomaga ubogim zamorčkom. Dozdaj me je že dvakrat uslišala, ker sem podarila nekaj za »Kruh sv. Antona«. Hvala Bogu: gre mi mnogo bolje, dasi sem še vedno slaba.«

»V važni zadevi sem se obrnil do pokojne grofice Ledóchowske in sem bil uslišan. V zahvalo sem obljubil, da to objavim; obenem pošiljam majhno podporo za misijone.« — A. Š.

»Na čudežno priprošnjo matere ustanoviteljice, ki sem jo v neki zadevi klical na pomoč, mi je bilo takoj pomagano in sedaj sem rešen skrbí. V zahvalo za to pošiljam 10 lir in obetam, da afriških misijonov ne bom nikdar pozabil.« — M. P.

»Pristrčno sem se priporočal Mariji Tereziji Ledóchowski, da bi oče ozdraveli in sem pričel devetdnevno v ta namen. Zdravje se je zboljšalo, za kar iskrena hvala in obljubljeni misijonski dar 100 Din.« — P. K.

»Iskrena zahvala Mariji Tereziji Ledóchowski; pomagala mi je v zelo važni zadevi. V zahvalo pošiljam dar 100 Din in obljubljam poslati enak znesek vsako leto kot prošnjo za v bodoče.« — K. S., Celje, Breg.

»Na potovanju sem resno zbolela. Priporočala sem se grofici Ledóchowski. Bila sem uslišana ter se vrnila domov.« — M. P., Podčetrtek.

A. K., Št. Jernej, pošilja 50 Din za misijone v zahvalo za dobljeno zdravje na priprošnjo grofice Ledóchowske.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Rimu. — Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše.
Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: Karel Čeč.

Prosimo, darujte nam molke!

Molek ali rožni venec je za srce krščanskega zamorca največja sreča, in ne straši se nobene težave, nobene žrtve, da ga dobi. Če se mu je posrečilo, da ga je dobil, ga moli zelo pogostoma, dostikrat kar zaporedoma, vedno pa pobožno in goreče.

Kakor je za časa sv. Dominika molitev sv. rožnega venca nevernike spreobračala, mlačneže pa vnemala za novo gorečnost, tako smemo tudi današnje lepo razširjanje sv. vere v Afriki pripisovati pobožnosti sv. rožnega venca.

Ni čuda, ako misijonarji zaradi velike gorečnosti zamorcev spet in spet prosijo za molke, dasi jih gre vsako leto na tisoče in tisoče v Afriko.

Ta goreča želja afriških misijonarjev in njihovih ovčic je globoko genila nekega duhovnika iz kapucinskega reda. Nekoč je po pridigi prosil poslušalce, naj bi mu prinesli kar mogoče mnogo molkov; poslal da jih bo po Klaverjevi družbi v Afriko ter zahteval, naj vsak, ki bo z rožnim vencem obdarovan, zmoli za darovatelja vsaj eno skrivnost. Tako je vplivala ta prošnja na poslušalce, da so po pridigi kar oblegali samostan in oddajali molke.

Že po nekaj dnevih je pater poslal obsežne vreče molkov Družbi sv. Petra Klaverja, ki jih je takoj odpravila dalje v Afriko. Misijonar, ki jih je dobil, je izrekel vsem darovalcem najsrčnejšo zahvalo in pisal, da se njegovi zamorci od veselja kar pomiriti niso mogli in bodo gotovo pomolili za dobrotnike zahtevani rožni venec.

Prošnja, ki jo je položil omenjeni kapucin svojim poslušalcem na srce, ponavljamo tudi mi. Ko bi nam poslale dobre duše prav mnogo molkov, a le prav močnih! Obljubimo Vam, da bodo zamorski bratje in sestre prvi rožni venec pomolili za Vas. O, da bi mogli prav kralu poslati tisoče molkov, zamorcem v veselje, misijonarjem v tolažbo, predvsem pa v večjo čast Kraljice sv. rožnega venca, ki vedno v obilni meri povrne vsako najmanjše dobro delo, storjeno njej na čast.

V to pomagaj Bog!

Alli ste že brali

»Življenjepis sv. Petra Klaverja«?

Cena 1 Din 50 para.

Litanije sv. Petra Klaverja à 50 para.

Podobice sv. Petra Klaverja à 25 para.

Verska igra v treh dejanjih:

»Klic božji«.

Spisal misijonar-lazarist o. Jože Baeteman. Cena 2 Din.

Naroča se pri Klaverjevi družbi.

POPOLNI ODPUSTEK,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

21. septembra, na praznik sv. apostola Matevža.

24. septembra, na praznik Marije, Rešiteljice ujetih.

15. oktobra, na praznik sv. Terezije.

28. oktobra, na praznik sv. apostolov Simona in Jude Tadeja.

NOVO!

Klaverjev koledar 1928

NOVO!

ima kot prilogo lepo barvano sliko sv. Petra Klaverja, ki se da tudi okviriti. Ganljivo je videti, kako željno prosijo zamorci za milost sv. krsta. Posnemajmo tega velikega apostola zamorcev in pomagajmo pri rešitvi duš naših črnih bratov s tem, da pridno naročamo in razširjamo »Klaverjev koledar« in

Misijski koledarček za mladino 1928.

Prvi stane 5 Din, drugi samo 3 Din.

Naročila sprejema Družba sv. Petra Klaverja.

V MOLITEV SE PRIPOROČAJO:

Trbovlje — Baker — Št. Vid, Planina — Dvor pri Žužemberku — Čakovec — Zagreb — Dovže — Gornja Lendava — Olit — Leskovec — Bočna — Kozarišče — Škocijan — Šmihel — Iljaševci — Semič — Studenci — Ponikve — Cerkljica — Kranj — Majšperg — Trstenik — Petešovec — Krnica — Spodnje Hudanje — Ribnica — Sv. Jurij ob Ščavnici — Prihova — Zidani most — Polhov gradec — Ptuj — Libelice — Zlagonjska gora — Braslovče — Planina pri Sevnici — M. — Mnogi so kot prošnjo poslali dar, drugi so obljubili poslati, ko bodo uslišani. Družba sv. Petra Klaverja in čast. afriški misijonarji in krščeni zamorci iskreno molijo vsak dan po namenu milih dobrotnikov.

UDJE ZVEZE AFRIŠKEGA TISKA.

Udje Zveze afriškega tiska tvorijo štiri skupine: 1. ustanovniki, 2. dosmrtni udje, 3. podporni udje, 4. redni udje.

Ustanovniki dajo enkrat za vselej miloščino 5000 Din, ki jih darujejo iz svojega ali naberejo pri drugih.

Dosmrtni udje plačajo enkrat miloščino 500 dinarjev.

Podporni udje plačajo letno 20 Din ter seznanjajo ljudi z družbo afriškega tiska ter jo na ta način razširjajo.

Redni udje prispevajo letno vsaj 5 dinarjev in molijo vsak dan očenaš in češčeno Marijo z zdihljajem: »Sv. Katarina (Aleksandrijska) prosí za nas in za naše črne bratole«

Udje te zveze so deležni zaslužnja vseh pobožnih del, pokoril, zatajevanja in delovanja notranjih udov Klaverjeve družbe, kakor tudi vseh sv. maš, sv. obhajil in molitev mnogoštevilnih misijonarjev in misijonskih sester v Afriki, ki jih podpira Klaverjeva družba. Razen tega so deležni vseh sv. odpustkov, ki so jih sv. oče v znak svojega odobrenja podelil udom te zveze.

Prijave in milodari naj se pošiljajo Klaverjevi družbi.

POMOŽNE MISIJONARKE ZA AFRIKO

so dekleta, ki posvetijo vse svoje življenje službi afriških misijonov in delujejo tiho in nepoznano v družbenih hišah ali kamor jih pošlje pokorščina. — »Kdor more umeti, naj razume.«